

men, ogsaa skal anerkjendes som havende sin Berettigelse, og det kan ikke nytte noget, at de Herrer, som for Exempel idag det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, ville bortestamotere vort Standpunkt ved at sige: Ja, I sige jo selv, at det er en ubetydelig Sag. Nei, for os maa det være en stor Sag; og derfor skulle I vige for os. Det er netop Modsetningen, mine Herrer, for os maa det være en stor Sag, men for de Herrer paa den anden Side kan det ikke være det i samme Grad, thi vi negte ikke at give dem, hvad de ønske, en forsvarelig og berettiget Plads, det er dem, der negte at give den Retning, for hvilken vi føre Striden, en lignende Berettigelse. For os maa Afgjørelsen heraf være en stor Sag, men for de Herrer maa Sagen virkelig ikke være saa stor, da vi Intet negte dem, men kun fordre en lille besteden Plads til vore Sbeers Fyldestgjørelse.

Naar man paa den anden Side kommer ind paa at bekæmpe Flertallets Forslag, saa fremfører man dels adskillige Indvendinger imod Hovedpunkterne i vort Forslag, men dels ogsaa adskillige Sætninger ganske i deres Almindelighed, som skulde være særlig stikede til at bevæge Thingets Medlemmer til at stemme imod os, hvilke jeg aldeles ikke kan erkjende som gyldige, og som jeg derfor ser mig nødsaget til at imødegaa med et Par Ord. Man har saaledes sagt, at der i det Forslag, vi have forelagt, er en Mængde Punkter, som trænge til en notere Overveielse, og man har særlig søgt at slaa os ved at henvise til, at vi selv have indrømmet dette, idet man har henvist til, at jeg f. Ex. har udtalt mig i den Retning ved Sagens 2den Behandling; men, mine Herrer, er denne Indvending nærmere beset i Virkeligheden saa almengyldig, som det ved første Diktaft kan synes? Kan denne Indvending for det Første med Rette fremsættes fra deres Side, der ikke have gjort et eneste Forsøg paa at rette paa det, som vi have foreslaaet, og ikke have gjort sig den ringeste Umage for at belære os, hvor vi maaffe have taget feil? Men der er desuden en hel anden Side af Sagen, mine Herrer, som ikke maa glemmes. Man kan vistnok ofte sige, som der

er blevet sagt, at Enhver med Sifferhed skal vide, hvorvidt alt det, han leverer fra sig som Forslag, er saaledes, at det endelig kan vedtages. Det kan med Rette siges, naar der er Tale om mindre Ændringer i en Sag, hvor man bør sige til sig selv: Hvorfor vil Du foreslaa en Ændring, om hvis Rigtighed Du ikke i Et og Alt er overbevist, da Du dog fornøftigvis kan tage Sagen uden den; men ganske anderledes stiller Forholdet sig, naar der er Tale om at gennemføre en stor og vigtig Sag. Er der da for dem, der ikke raade over sagkyndige Kræfter, anden Veie at gaa end at fremstille de Tanker, man har, og gjøre det saa godt som muligt, for gennem yderligere Drøftelse at bidrage Sit til at bringe et godt Resultat frem? Den ærede Minister har sagt, at det er et nyt Princip, der iaar er bragt ind her i Thinget, at man ikke vil tage det Næstbedste, fordi man ikke kan faa det Bedste, men, mine Herrer, det er der slet ikke Tale om. Hvad er Spørgsmaalet, naar vi tale om det, der her bydes? Det er, om det, der kaldes det Næstbedste, ogsaa er paa den Maade det Næstbedste, at det dog indeholder det, som for os maa være Hovedsagen. Det er et rigtigt Princip, som altid har gjort sig gjældende og fremdeles maa gjøre sig gjældende i alle politiske Sager og i alle Forhandlinger, at man ofte tager det, som man ikke betragter som det Bedste; men man tager aldrig det, som man ikke kan ønske, fordi det nærmest maa betragtes som en Hindring for det, som man anser for at være det Bedste. Det er udtalt, at dette er en Sag, i hvilken de fleste Medlemmer her i Salen aldeles ikke ere kyndige, og at derfor burde de følge — Nogle sige Ministeren, Andre de Sagkyndige. Men, mine Herrer, er det en Indvending, som kan kastes ind i denne Sag mere end i de fleste andre Sager eller i alt Fald i en Mængde andre Sager, om hvilke vi her forhandle, og om hvilke vi ikke destomindre ere forpligtede til at danne os en Mening, forpligtede til i alt Fald at sætte os saaledes ind i dem, at vi vide med os selv, hvilken Retning vi nærmest skulle følge. — Man har sagt, at Flertallet bestaar af saa forskjellige Bestand-